

mit Ønske at faae et bestemt Votum fra det ærede Thing, men jeg kan ikke ved denne Leilighed undlade tillige at udtale, at mit Ønske i saa Henseende er blevet Noget sluffet, thi det Votum, som saibt sidst, udtalte i Grunden er, at den ærede Forsamling staae tvivlende imellem disse to Punkter. Ligeoverfor et saadant Votum fra den ærede Forsamling, hvor Majoriteten kun betegnes ved een eller to, eller i alt Fald nogle ganske faa Stemmer, vilde jeg selvfølgelig ikke have den samme Ulyst til at gribe afgjørende ind. Det var netop for ikke ved min Afgjørelse at foregribe det, som jeg maatte have Grund til at antage var det overveiende Fleertals Mening i denne Sag, at jeg stillede Sagen saaledes, som jeg har gjort. Det er udtalt her, at man ikke for Aarhus's Skyld maatte tilføje de almindelige Interesser; dette er fuldstændig rigtigt. Jeg udtalte forrige Gang, at man ved at tilføjesætte Aarhus's Interesser, — ikke dets indbildte, men dets virkelige Interesser, — i Virkeligheden ogsaa tilføjesætter sine egne, thi det vil komme til at gaae ud over det Øvrige med. Jeg har imidlertid indtil nu ikke kunnet overbevise mig om, at det af mig gjorte Forslag, heller ikke modificeret ved Ændringsforslaget og i mindre Grad ved det foreliggende Underændringsforslag, i Virkeligheden skulde skade Aarhus's Interesser. — Det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillede Underændringsforslag, det vil sige det principale, udtaler ikke ganske det Samme som det andet Underændringsforslag, men dog tilnærmelsesviis, idet det ogsaa angiver eller idetmindste antyder som Tilslutningspunkt et Punkt mellem Brabrand og Aarhus, men det forlanger derhos, at Banen skal gaae Vest og Nord om Brabrand. Jeg kunde fuldstændigt gaae ind paa den Betragtning, som har ledet det ærede Medlem til at stille dette Underændringsforslag, saafremt den gif ud paa, at man ved at bringe disse to Baner, den nordlige og den sydlige Bane, nærmere til hinanden ved at formindste Vinklen mellem disse to Linier, betydeligt lettede Tilveiebringelsen af den directe Trafik, naar Saadant maatte vise sig fornødent. At den ærede Forslagsstiller imidlertid ikke har tænkt sig, at

denne Nødvendighed forelaa nu, eller meget snart vilde komme til at foreligge, er noksom antydet i hans subsidiaire Forslag, som gaaer ud paa, at alligevel skulde Driften føres ind til Aarhus og tilbage igjen. Det subsidiaire Forslag maa jeg meget bestemt modsætte mig. Dets Vedtagelse vil jo være hverken Meer eller Mindre end at gjøre Driften paa Jernbaaren løvbunden, istedetfor at den tidligere har været afgjort administrativt. Dette er imidlertid ikke den eneste Indvending jeg har imod dette Forslag; jeg kan ikke see rettere, end at denne Forandring ogsaa kommer til at berøre vor Stilling ligeoverfor Driftsfølselstabet. Driftsfølselstabet bestemmer nu Driftsplanen under Regjeringens Approbation, det har altsaa Mulighed for paa en meget kort Tid at kunne faae vedtaget Ændringer i Driften, efterhaanden som saadanne maatte vise sig ønskelige, men denne Mulighed forsvinder, naar enhver Forandring i Driften paa denne Banestrækning — her gjælder det ganske vist kun om en lille Strækning, men det er et Princip, vi tale om, — skulde gjøres til Gjenstand for ny Behandling her. Jeg troer altsaa, at dette Ændringsforslag ikke paa nogen Maade bør vedtages. Jeg seer deri et Udtryk for, at den ærede Forslagsstiller ikke ved sit principale Ændringsforslag har tænkt sig Noget til Præjudice for Aarhus By.

Det forholder sig ikke ganske rigtigt, naar man troer, ved en Tilslutning til Randers-Aarhus-Banen mellem Brabrand og Aarhus ganske at kunne undgaae Udgifter ved selve Tilslutningen. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at det blandt Andet vil være aldeles nødvendigt, selv om det Stykke, man benytter fælles, kun er $\frac{1}{2}$ Miil langt, at have paa Sammenstødsstedet en Telegraphstation for Banens Sikkerheds Skyld, saalænge som den drives med eet Spor. Brabrand-Stationen har i og for sig, som den nu er, aldeles ingen Betydning; det er en af de desværre flere Stationer, som neppe dække Stationsudgifterne. Der vilde altsaa aldeles ikke være nogen Anledning for mig til at opretholde denne Station, naar den ikke netop skulde være Tilnærmingspunktet for den gennemgaaende Bane, og end mindre lunde der, som det forekommer mig, man har